

Meraba,
Ben Asena Ünğan. 19 yaşındayım. 1-22 Eylül 2016 tarihinde Güney Kore'de, Incheon, Seoul, Jeonju, Gyeongju ve Busan da bulundum. Güney Kore topraklarına sevdam 9 yaşında iken, Taekwondo ile başladı.

HIKAYEM:

Güney Kore'ye gidiş maceram;
Liseden mezun olmuşum. İş yeri açmış ve bir yandan üniversite sınavlarına hazırlanıyordum. Yaz tatilinde de o iş yerini kapattım ve markette manavcılık yaptım. Paramı biriktirip biletimi ve diğer bütün masraflarımı karşıladım.
Güney Kore'ye vardığımda ise hayallerimin ötesinde bir dünya olduğunu gördüm.
İlk gün paramı çevirmeyi unuttum. Az miktarda olan kore param ile kalacağım yere yerleştim. O gün hava sıcaktı ve eşyalarım çok ağırdı.
Bu nedenle guesthouse servisini çağırdım. Servis görevlisi beni aldı ve normalde onlara ödenmesi gereken ücreti almayarak büyük bir jest yaptı. Türklere olan sevgisini anlatmıştı. 1950'yi anlatmıştı. Büyük dedelerimizden bahsetmişti. Bende elimde olan türk tatlısını ona hediye etmişim. Şehitlerimiz, gazilerimiz ve lokumumuz hatırına dışını tırnagina takıp Türkiye'yi ziyaret edeceğimi söyledi. :)
GÜNEY KORE insanının centilmen bir millet olduğunu orada anladım.

GYEONJU' DA KI DEPREM BİLE.

12 EYLÜL PAZARTESİ

Gyeongju da ki odama yerleşiyordum. O gün o akşam, 5.8 ve 5.1 olmak üzere iki deprem meydana geldi Gyeongju'da. İlk deprem o kadar sarstı ki kendimi dışarı da buldum, halk da korkmuştu. Hotelimin resepsiyonistleri hiçbir şekilde panik yapmıyor o kriz yönetimini harika yönetiyordu. İlk defa deprem yaşamıştım. Gyeongju'da yaşayan koreli arkadaşlarım benden daha çok korkmuştu. O gün boyunca hep birlikteydik. Çünkü 300 ü aşkın artçı depremler oluyordu. Beni bir kere bile yalnız bırakmadı arkadaşlarım. Bir markette sabahladık. Ve market çalışanları da bize yardımcı oluyordu her konuda. Aileme haber vermişim. Ailem Güney Korelileri sever ve birçok Güney Koreli arkadaşımı tanır. Bu nedendir belki endişelenmediler. Guvendeydim. Hatta anneme göre ikinci anavatanımdaydım. Bunu bol bol metro yolculuğu yaptığım koreli arkadaşlarım da söylüyordu. Güney Kore'nin rahat ve güven kokan bir havası vardı. İlk bir hafta birlikte yaşadığım bir ablam ile gecenin bir vakti "Biz buraya uyumak için mi geldik?" diyip dışarı çıktık ve sokak yemekleri yedik, karaokeye gittik ve oyun sahalarında eğlendik.
Güney Kore, özgür ve rahat bir ülke. İnsanları neşeli ve kibar.

Mizah anlayışları biz Türklere ile uyuyor. Jeonju'da Hanok Village'yi arkadaşım ile gezerken bayan kıyafetleri giyerek dolaşip espriler yapan kişilere de raslayabiliriz. :)

Bir Jeonju gecesinde, Jeonju pazarına gittim. Pazar da standlar da yapılan yemekler o kadar lezzetli ve uygun fiyattaydı ki, o gün hayatım da görmediğim kadar çeşit yemek gördüm. Yemediğim kadar da, yemek yedim. Orada fazla yabancı olmadığından o gece, koreli gençler bana öncelik tanıdı. Kimisi hünelerlerini gösterirken ikramlar da bulundu.

Birde o gece bir dondurmacı amca beni standına çağırdı. Bana bir dondurma ikram etti. Begenip beğenmediğimi sordu.

"Beğendim." dedim

"Eğer ahjussi'nin dondurmaları mükemmel buraya gelin ve deneyin.' dersen sana bir tane daha ikram ederim" dedi. Güldük ve ben de güzel sözlerle insanları çağırdım. Zaten birçok kişinin ilgisini çekmişti. O gün en mutlu günlerimden biriydi.

Bir gece de, Seoul'de gezerken pamuk şeker yapan bir ahjussiye "Bize dünya kadar büyük bir pamukseker yapabilir misin?" demistim. Bana kocaman bir pamukseker yaptı. Gerçekten ince düşünüyorlardı.

Bu inceliğin kanıtlarını Güney Kore de ki Busan şehitliğinde görebiliyorduk. Türk şehitlerimizi ziyaret ederken su kanalizasyonu sandığım yerden süslü balıklar geçiyordu. Yürüdüğüm yerlerde yerde nokta kadar çöl dahi görmemişim. Saygı ve incelik konusunda gönlümü fethetmişti.

Türkiye'ye dönmeden önce üniversiteyi kazandığımı öğrenmistim. Hayatımın en mutlu haberini de orada almıştım.

Daha önce 6 ülke gezmişim. Güney Kore beni en çok etkileyenlerdendi. 19 yasıma kadar her gece orada olmayı dilemişim ve sonunda ulaşmıştım.

Herşeyi yaşamıştım orada. Üzüntüyü, korkuyu, sevinci, merakı, mutluluğu, huzuru, güveni, sadakati.

Orada hep benimle olan bütün yabancı ve Türk arkadaşlarıma, hediye ve çekilisleriyle yanımız da olduğunu gösteren, aktif olan Kore Turizm ve Organizasyon ekibine sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Oraya bir daha gitmek isterim.

Umarım birgün herkes hayalini gerçekleştirir.

Güney Kore ile Türkiye'nin kardeşliğinin sonsuza kadar sürmesini diliyorum.

Teşekkür ederim Güney Kore. Tekrar Teşekkür ederim Kore Turizm Organizasyon.

Saygılarımla,

